

Kulturdepartementet
Postboks 8030, Dep.
0030 Oslo

Deres ref.: 2003/1372 ME/ME1 CBU:elt
Brevet sendes også elektronisk til: asap@kkd.dep.no

Oslo, 25. juni 2003

HØRING VEDRØRENDE ENDRINGER I ÅNDSVERKLOVEN

Vi viser til departementets brev av 2. april d.å. med høringsforslag, og vårt brev av 27. mai med kommentarer til en del av paragrafene, og der varslet om at vi ville ettersende kommentarer til ytterligere noen paragrafer.

§ 13b: Opptak til undervisning – Digital bruk

I forslaget til ny § 13b utvider departementet avtalelisensbestemmelsen til alle former eksemplarframstilling av utgitte verk, i analog og digital form. Det vil si at avtaler om eksemplarframstilling for annet enn kringkastingsprogram, nå også kan omfatte audio- og audiovisuelle verk.

§ 13b vil etter dette hjemle eksemplarframstilling også av lydopptak og film. Under omtalen av § 14 er det sagt (side 37) at slike, eller deler av disse, ”ofte settes sammen med tekst for å belyse det teksten omhandler”.

Slik § 13 fremstår i forslaget kan det være litt uklart hvilke kilder man vil ha for bruk av film ved slik eksemplarframstilling av sammensatte undervisningsmidler.

Lydopptak og film kan her ikke hentes fra ordinære kringkastingsproduksjoner, fordi disse vanligvis ikke vil være utgitt. Det kan kanskje også reises spørsmål om de etter forslagets formulering, kan hentes fra utgitte filmverk, på DVD eller andre format. Det vil være et spørsmål om unntaket i annen setning for ”opptak av filmverk”, skal forstås bare som opptak fra fjernsyn, eller skal gjelde all eksemplarframstilling av film. Det første er vel den mest naturlige forståelse.

Fra Norwacos side har vi ellers ikke prinsipielle bemerkninger til forslaget om at § 13b utvides til å dekke enhver eksemplarframstillingsform og derved inkluderer audio- og audiovisuelle verk. Vi er også enig i at det i dag er hensiktsmessig med en utvidelse som sier at eksemplar som er fremstilt etter disse regler, kan distribueres til brukere ved digitale distribusjonsformer som e-post.

§ 14: Avtalelisens for bruk av verk i institusjoner, ervervsvirksomheter m.v.

Norwaco er positiv til den utvidelse som foreslås for avtalelisensbestemmelsen i § 14, slik at denne vil dekke også eksemplarframstilling fra lydopptak og film.

Vi vil imidlertid påpeke at lisensbestemmelsen på dette området fortsatt ikke vil gi hjemmel for opptak av kringkastingsprogram, og i dag er dette et praktisk spørsmål for den virksomhet en rekke medieovervåkingsselskap driver.

Norwaco har sammen med NRK og TV2 avtaler med flere slike selskap om opptak for videre distribusjon til deres kunder. Avtalene er avgrenset til programtyper hvor det alt vesentlige av opphavsrettslige rettigheter må antas å tilligge kringkastings-selskapene eller Norwacos medlemmer, det vil si nyhets- og aktualitetsprogram. Det ville likevel være meget hensiktsmessig om man også hadde en avtalelisens som bakgrunn for slike avtaler og mulige andre fremtidige behov på dette området. Vi ber derfor departementet overveie om også bestemmelsen i § 14 bør utvides til å omfatte opptak av kringkastingsprogram, slik Norwaco også foreslo ved lovendringen i 1995.

§§ 53a – 53d: Vern for tekniske beskyttelsessystemer og elektronisk rettighetsinformasjon

Direktivet inneholder en plikt for Norge, til å innføre regler definerte regler på dette området, og det er begrenset hvilket spillerom norske myndigheter har når det gjelder utformingen av reglene. Fra Norwacos side vil vi begrense oss til å kommentere ett forhold, § 53b, 2. og 3. ledd; tiltak for å kunne utnytte visse låneregler, når kopisperrer er anvendt.

Direktivets artikkel 6.4 forutsetter slike problemstillinger primært skal søkes løst mellom partene, gjennom ”frivillige tiltak, herunder avtaler mellom rettighetshaverne og andre berørte parter”, som skal ”treffe hensiktsmessige tiltak” for dem som skal benytte lånereglene.

Direktivet legger her opp til at den primære løsning av slike spørsmål skal baseres på forhandlinger mellom rettighetshavere og aktuelle brukere.

Utformingen av departementets forslag synes imidlertid å indikere et mer direkte ansvar for rettighetshaverne til selv, og allerede i utgangspunktet, å lansere slike løsninger som en del av systemet, og ikke viderefører direktivets forutsetninger om at dette kan bygges på minnelige løsninger etter drøftinger mellom partene.

Vi ber om at departementet endrer dette, og for eksempel finner en løsning som er mer i tråd med det man har valgt i Danmark.

Med vennlig hilsen

Erik Ova

☞ T:\2 STYRENDE ORGANER\STYRET\Høring - §§ 13b 14 53b-54.doc